

TORONYIRÁNY

XX. 25.

2026. június 21.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESÍTŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi 12. vasárnap

Június 24. Keresztelő Szent János
születése

Június 27. Szent László király

Az élet igazi nagy problémáit Krisztus nem zárt földi keretben akarta megoldani, hanem az isteni erők bevonásával. Ő nem orvos, nem pszichológus volt, hanem megváltó. Az evangélium minden lapja elárulja, hogy az életet reálisan látta. Tudta, hogy akkor is maradna kielégítetlen vágyunk, ha a föld minden gazdagságát megkapnánk. Komoly remény nincs arra, hogy a tudomány legyőzi a betegséget és a halált. Az embereket sem lehet úgy megváltoztatni, hogy ne legyen ellentmondás, gyűlölet, elégedetlenség és igazságtalanság. Az anyagi és szellemi javakat nem lehet úgy elosztani, hogy ne maradjon irigység és feltűnési vágy. Az emberek érdeklődését egyetemesen nem lehet annyira szellemi és esztétikai irányba terelni, hogy ne maradjanak olyanok, akik az ösztönös gyönyörért feláldozzák embertársaik érdekeit. Krisztus ilyen emberiségnek hirdette meg a magasabb rendű lelkiületet, és megtette azt a boldogság forrásának. Azért tehette meg, mert maga példát adott és biztosított a kegyelmi segítség kiadásáról. Ugyanakkor megvilágította az örök életet, mint célt és jutalmat, hogy ez is lelkesítsen és kitartásra ösztönözzön. Viszont az isteni visszafizetésben, a mennyek országában csak akkor lehet reménykedni, ha van feltámadás és örök élet. Itt jutunk el annak a rejtélynek a megoldásához is, hogy miért bízta Krisztus a kereszténység kifejlődését az apostolokra és miért nem végezte el maga földi életében. Egyszerűen azért, mert földi életében hiányoztak az előfeltételek. Amíg föl nem támadt a halálból, addig az ígéretek teljesevése nem volt nyilvánvaló. Beszélt ugyan Isten atyáságáról, irgalmáról, szeretetéről és szavait csodákkal is hitelesítette. De utána ő is rákerült a keresztútra, neki is osztályrésze lett a megalázottság, a szenvedés és a halál. Szavainak és tetteinek emléke egyre jobban elmosódott volna, ha a szenvedés napjaira nem következik a húsvét, amely bemutatta, hogy mi a földi élet végső értelme.

Gál Ferenc

A szentmise olvasmányai

- Jer 20,10-13** Jeremiás próféta a névtelen feljelentések, az alattomos támadások légkörében él, de az Úr megszabadítja őt a gonoszok kezéből.
- Róm 5,12-15** Isten kegyelme, és az egy embernek, Jézus Krisztusnak irgalmából nyert ajándék kiárad sokakra.
- Mt 10,26-33** Aki megvallja Jézust az emberek előtt, azt ő is megvallja Atyja előtt.

Bátor tanúságtétel

A szakasz négy mondatból áll: 26-27; 28; 29-31 és 32-33. A 26-27. vers Máténál a tanítványokra vonatkozik, akik majd világméretű missziót folytatnak. Bármi is történni velük, a rájuk bízott evangéliumi üzenet nem marad rejtett, hanem a világ nyilvánossága elé kerül. A 28. versben Jézus a halál lehetőségéről beszél. De a testi haláltól nem kell félni, mert van örök élet, de megvan az örök kárhozat lehetősége is. A görög szöveg itt is a „gehenna” héber szót használja a kárhozat megnevezésére. Feltűnő a mondatban a test és a lélek ellentéte. Ez a kettősség a görög bölcsélet jellegzetessége, de nem felel meg a bibliai szemléletnek, amely az embert mindig a maga egészében tekinti. A Lukács-féle változatban Jézus nem is említi ezt a kettősséget. A test és a lélek szembeállítását inkább a jelen és a jövő életet akarja kifejezni. A földi életet elvehetik, de az ember örök sorsa egyedül Isten kezében van. A 29-31. vers szerint a gondviselés mindenre kiterjed, még a legértéktelebbe állatra is. A veréb a legolcsóbb állat volt az akkori piacon. A kisebb madarat tízesével szokták eladni vagy annak tört részével. Két veréb egy „asszarion”, ami megfelel a latin „assarius”-nak. Az „ász” római pénzegység volt a dénár és a quadrans között. Jézus idején 16 bronz ász egy ezüst dénárt tett ki, az pedig egy napszám volt. Jézus ellentéttel hívja fel a figyelmet a gondviselésre: ha az Atya figyelme a kis madárra is kiterjed, mennyivel inkább figyelemmel kíséri választottainak és az evangélium hirdetőinek sorsát. Az apostoloknak és a hívőknek küldetésüket úgy kell felfogniuk, mint tanúskodást (ApCsel 1,8). Ez már egyértelműen benne van az itteni figyelmeztetésben is: megvallani engem az emberek előtt. Jézus tehát nemcsak valamilyen belső vallásosságot követelt, hanem olyat, amelynek egyénileg és közösségekben is megvan a hitvallása és erkölcstana. Az ő megvallása egyúttal az evangélium terjesztése és Isten országa kegyelmeinek a kiadása. Ennek a hitvalló életnek különleges jutalmat ígér. Földi tanúskodásunkat azzal viszonyozza, hogy majd kiáll mellettünk az ítéleten az Atya előtt. Aki itt a földön egészen vállalja a Krisztushoz való tartozást, azt Krisztus is magáénak vallja az örök életben. Ez a mondat Lukácsnál és Márknál is olvasható, de annyira eltérő formában, hogy vagy két önálló mondatról van szó, vagy Máté átdolgozta Márkot. Márk (8,38) inkább a követés őszinteségét és elszántságát akarja vele érzékeltetni.

Jakubinyi György

Mindnyájan próféták vagyunk

Jézus szavai, amelyeket a mai evangéliumban olvasunk, elsősorban az apostoloknak szólnak. De a tanítás általános érvénye és az a mód, ahogyan a liturgia alkalmazza a pünkösdi utáni időszakban, azt mutatja, hogy Jézus igéi mindenkire vonatkoznak, aki hisz benne. A liturgia tanítása az egész egyháznak szól. Az egyház ugyanis az apostolokra épült ház. Mindnyájan részesülünk valamiféleképpen az apostolok küldetésében, ha nem is egyenlő módon. Hiszen az apostolokban is Jézus Krisztus küldetése él tovább, s összességében az egész egyház örökölte Krisztus prófétai munkáját.

A próféta mindenkor Isten embere. Istent képviseli, Isten szavát hirdeti, Isten gondolatait és akaratát közvetíti, és Isten utasításai szerint él. Feladata, hogy közvetítse azoknak, akikhez küldi az Úr Isten elgondolásait és terveit, amelyek mind Isten szeretetének megnyilvánulásai. Amit titokban és sötétben hallott, esetleg saját értetlenségének a homályában, azt is nyilvánosan meg kell vallania.

Az ószövetségi próféták Jézus Krisztus útját készítették elő. S Jézusban teljesedett ki igazán Isten kinyilatkoztatása, ő a Próféta. Az egyházban – az apostolokban és a hívőkben – nem új próféta jelent meg, hanem Jézus prófétai hivatásának a történeti folytatása. Más szavakkal így lehetne talán megfogalmazni: az egyház nem új igazságokat hirdet, hanem Jézus evangéliuma mellett tanúságot tesz és alkalmazza az idők szava szerint. Ezért van az, hogy az egyház élete – az egyes keresztények élete is – „nyilvános” élet, mint a hegyen épült város élete és mint a lámpa fénye, amelyet azért gyújtottak meg, hogy világítson.

A kereszténység mindjárt az első időkben az egyetemes nyilvánosság igényével lépett fel, a templomokban, a nyilvános tereken és az utcákon. A keresztény tanúságtétel minden kereszténynek a nyilvánosság vállalását is jelenti. Úgy a jó, ha életünk nyitott könyv, amelyből Jézus igazságait olvashatják ki az emberek. És életünk bizonyíték kell, hogy legyen: Jézus bennünk él és általunk a világban is jelen van!

A próféta sorsa sosem volt könnyű. Az ószövetségi időkben sem (vö. Jeremiás panaszkodása az első olvasmányban!), az újszövetségi „végső” időkben sem. Nem könnyű dolog mindig Jézus gondolataival és „gondjaival” foglalkozni, és az ő életébe beleöltözni. (Egy külföldi paptól hallottam, hogy „Jézus népe” a ruhájára festve is hirdeti: Jézus az egyetlen megoldás. S amikor a repülőgépen a bemondó közli, hogy „utazásunk célja...”, a fiatalok felkiáltanak: „Isten országa!”.)

Hol és hogyan kell prófétának lennünk? Ott, ahol élünk, a Lélek indítása és az egyházban kijelölt, elvállalt szolgálatunk rendje szerint. Tudatosítsuk: Minden szavunk és minden tettünk vallomás hitünkről és Istenről. Minden pillanatban megvalljuk vagy megtagadjuk őt.

Csanád Béla

Gyermek, szülő, nevelés (12.)

Mama, mi az a halál?

Hogyan beszéljünk róla?

A nehézségek akkor kezdődnek, amikor rátérünk a konkrétumokra, és szembe kerülünk azzal a kérdéssel, hogy hogyan beszéljünk a halálról egy gyermeknek. Szögezzük le: ne gondolják, hogy léteznek kész, mindenki számára azonnal alkalmazható válaszok és receptek. Minden gyermek saját fejlődési és érési ütemét tiszteletben kell tartani, ezért nincs univerzális, mindenki számára érvényes válasz. A pszichológia és a pedagógia azonban kitűnő tanácsokat tud adni:

1. Ne mondjuk soha: „A nagymama hosszú útra ment.” Előfordulhat, hogy ezzel erős elhagyatottsági érzést vagy lelkiismeret-furdalást váltunk ki a gyermekből: „Azért utazott el a nagyi, mert én rossz voltam.”
2. Ne mondjuk soha: „Mély álomba merült.” Előfordulhat, hogy a gyermek elkezd félni és nem mer elaludni, nehogy őt is elkapja az a „mély álom”, amelyik eltüntette az általa szeretett személyt.
3. Ne mondjuk soha: „Jézus eljött érte, és együtt elmentek.” Előfordulhat, hogy a gyermek neheztelni fog Jézusra, aki elvitte tőle a szeretett személyt.
4. Mondjuk meg világosan, anélkül, hogy nagyon belemennénk a részletekbe: „A nagymama meghalt, balesetben, betegségben, mert öreg volt.” Nincs abban semmi rossz, hogy a gyermek még egy utolsó puszit adjon a megholtaknak. Helyes, hogy lássa őt, különben nem fogja érteni az eltűnését.
5. Mondjuk nyugodtan: „Az életben vannak jó és rossz pillanatok, vidám percek és szomorúak is. Nyilvánvaló, csak akkor tudunk erről nyugodtan beszélni, ha megvan hozzá a belső egyensúlyunk, amellyel elfogadjuk az ember sorsát minden vonatkozásban.
6. Nyugodtan lehetünk szomorúak. A halál olyan rossz dolog, hogy még magát Jézust is elszomorította, és Lázár barátja halálakor még ő is sírt. Meg kell azonban óvni a gyermeket a fájdalom és a gyász túlzó megnyilvánulásaitól.
7. Beszéljünk reménykedve. Ennek a keresztények számára természetesnek kellene lennie. Hitünk ugyanis biztosít arról, hogy az élet soha nem szűnik meg, csak megváltozik; garantálja számunkra, hogy a halott ember újjászületik; azt mondja, hogy a halál után ott a mennyország.
8. Így tehát mondhatjuk azt a gyermeknek, hogy a nagymama meghalt, de továbbra is szeret minket; hogy mi nem látjuk őt, de továbbra is él; az jó dolog, hogy virágot viszünk neki a temetőbe és nem felejtjük őt el, imádkozunk érte és vele.
9. Nagyon fontos, hogy ne hagyjuk elhalványulni az emléket annak, akit ismert és szeretett. Bölcs módszer az, ha mesélünk neki róla: miket csinált, miket mondott. Elfogadható mód, ha kiteszük az „ő halottjának” egy mosolygós fényképét a gyermekszobában.
10. Végül pedig, nyújtsunk a gyermeknek egy kicsivel több szeretetet. Igazából ez az, ami a legtöbbször számít. A szeretet erősebb, mint a halál. Az a gyermek, aki érzi, hogy szeretettel veszik körül, mindentől védve van, a halál szomorúságától is.

Tévedhetetlen tanítómester

De most hagyjuk egy pillanatra a gyermekeket, és foglalkozunk egy kicsit magunkkal is. Azt mondják, hogy az ember élete két szakaszra oszlik: a halál gondolata előtti és az azt követő szakaszra. Az előtt kicsik vagyunk, az után felnőttek. A halál olyan tanítómester, aki soha nem téveszt el semmit – tévedhetetlen. Ezt mondja:

Emberek, miért gyűlölködtök, miért vagytok ellenségesek egymással, miért nem köszöntitek egymást, miért nem segítetek egymásnak? Halandók vagytok mindannyian! Béküljete meg! Azt a kevés időt, ami a rendelkezésetekre áll, töltsétek ki szeretettel, hogy ne ismerjétek meg azt a rossz érzést, amikor valakitől a fényképe előtt kell bocsánatot kérnetek.

Azt mondja a halál: vigyázzatok a felfújtt, üreg légbuborékokkal! Bizonyos dolgok, melyek most olyan magasztosnak és fontosnak tűnnek, az én oldalamról nézve nevetségesegek.

Az első ilyen buborék, ami a halál előtt összeomlik, az, aki az egész életét a karrierjére építi. A halál megtanít arra, hogy ne vessünk azoknak a vad komolyságán, akik olyan fontosnak tartják a pozíciójukat. A világ nélkülük is tökéletesen működik! A temetők mégis tele vannak olyan emberekkel, akik nélkülözhetetlennek tartották magukat. Az igaz, hogy az emberek nem helyettesíthetők egymással, de a funkciójuk igen. A második légbuborék, ami a halál előtt összeomlik, az, ha valaki a hírnévre építi fel az életét. Vannak emberek, akiknek az egész élete mások körül forog: akörül, hogy mások mit gondolnak és mit mondanak. Nem mennek el otthonról, mert félnak a többiektől, nem beszélnek, mert félnak a többiektől... Rabszolgák ők, mert nem jut eszükbe, hogy mindez csupán hiúság; hogy hamar vége van az evilági jelenetnek.

Nos: a halál gondolata felment engem a vélemények alól. Felszabadít. Elmúlik a többi ember ítélete, elmúlik az emlék, elmúlik a hírnév. Csak a jó- és a rossz cselekedet nem múlik el. Jó lesz, hogyha ezzel foglalkozom.

A harmadik légbuborék, ami a halál előtt összeomlik, az, ha az életet a gazdagságra, a birtoklásra építjük fel. Élni nem azt jelenti: gyűjteni; élni azt jelenti: hagyni és adni. Íme, egy másik fontos lecke, amit a halál megtanít nekünk. Aki csak azért él, hogy birtokoljon és fogyasszon, az fordítva él. Csak amit tettünk, csak amit adtunk, az marad meg utánunk.

Gondoljunk csak a nagy don Carlo Gnocchi példájára! 1956. február 28-ának reggelén, amikor a halál már ott ólalkodott az ágya szélén, a csonkolt gyermekek atyja hívta a professzort, és így szólt: „Professzor úr, pár óra múlva a szememre már semmi szükségem nem lesz, itt pedig vannak gyermekek, akiknek épp egy szaruhártyára van szükségük ahhoz, hogy újra lássanak. Tegyen meg nekem egy szívességet: amint meghalok, vegye ki a két szaruhártyámat és ültesse be két gyermeknek. Ígérje meg, hogy megteszi...”

Még aznap este meghalt. A szemeit átültették Silvio Colagrandéba és Amabile Battistellóba. Amabile Battistello azóta megnőtt, férjhez ment, és két gyermek boldog édesanyja. Carlo Gnocchi szemével figyelni őket, aki ajándékának köszönhetően most is velünk van itt a földön.

(Folyt. köv.)

Pino Pellegrino

Vasárnapi jegyzet

Ki méltó?

Erfurtban, a virágok városában a Domhügel Szent Szevér-templomában arra a XX. századi szoborra lettem figyelmes, amely alá ezt írták: Cor Jesu - Jézus Szíve. Ülő szobor, a mi falusi népünk ajkán így nevezhetnénk - Szomorú Jézus, amint több zarándokhelyen is találkozni vele. Teológus kísérőm sejtette, hogy megkérdezem, miért ez a titulusa, ezért gyorsan közbevágott: a modern Jézus Szíve teológia az ikonográfiában már így ábrázolja a szeretet Kútfejét, a szív a teljes ember jelképe a Bibliában.

Júniusi hetekben – de máskor is – különös, ösztönzéssel – mondjam: égivel? – hat az emberre főleg a himnuszok világa, vagy napjaink költészetéből néhány vers, amely a krisztusi teológia művészi értelmezése, de inkább imádságra serkentő ahhoz, aki alázatosan vállalja most is szenvedéseinket, gondjainkat, és persze örömeinket.

Fájdalom, szomorúság és derű különös érzékenységgel osztódik el az említett népi versekben: az öröm az angyaloké, a szomorúság a mienk. Lélekértelmezésünk mondatja ilyen egyszerűen, hiszen a szellemi lények a győzedelmes Krisztusnak örülnek, aki viszont a mi gondjainkat vállalja, együtt szenved velünk. Az ő dicsősége ez, a legnagyobb. Miből forrásozódik ekkora alázat? A szeretetből. Mai fiatal költő, Halmos Tamás szeretet kalandjáról ekként versel:

*Az alaktalan testet ölt
az anyag árnyat formáz
tudják a halak nem a föld
felhő rejt a forrást
drágább a fény javainál
a szeretet kalandja
nélküle dadog a halál
s az élet is halandzsa*

Szinte már metafizikus párhuzamok váltják egymást a sorokban, szeretetre épül a teremtett világ, s az ember is általa nyeri istenképiség-formáját, békességét.

1941-ben találták meg a XV. századi Stefan Lazarevič herceg remekét, A szeretet énekét. Békesség felhívás unokaöccséhez, az Erkel által operába foglalt Brankovics Györgyhöz. A teremtés szeretete énekkel is Isten öröme, aki mindent átjár létének melegségével.

*Lám a tavaszt s nyarat az Úr megalkotta,
mint az Énekes is mondja,
melyekben sok szépség lakozik:
a gyors madarakat s röptük vidámságát
mezők téres voltát,
a zengetekkel ékes
szép levegőget,
a bőkezű földet,
és sok-sok virágát, jó illatát, zöld lombját
és magát az embert,
lénye újulását,
kedve vidámságát
elmondani ki méltó?*

A szeretet csak akkor sérül, ha a hit és Isten (Krisztus) arca elhalványul, s valami más lép a helyébe.

† Tóth Sándor

hírek ..... információk

A Gál Ferenc Egyetem június 12-én rendezte meg központi tanévzáró ünnepségét a szegedi Dómban. A „Te Deum” hálaadó szentmisét követően Dux László rektor mondott beszédet. A világi és hitéleti szakon végzetek közül 73-an vették át diplomájukat, majd a jubilánsok három gyémánt- és két aranydiplomát vehettek át. A tanévzáró keretében egyetemi elismerések átadására is sor került. A Gál Ferenc Egyetem „Év Dolgozója” kitüntetését Dékány Olga gazdasági vezető vehette át, Kővécs Ildikó könyvtárvezető pedig rektori dicséretben részesült. Az ünnepségen a Gál Ferenc Egyetem és a krakkói Ignatianum Egyetem együttműködési megállapodását a két rektor írta alá, amely a hallgatói és oktatói cserekapcsolatok, a közös kutatások és a tudományos együttműködés bővítését szolgálja.

A Vántus István Katolikus Zeneművészeti Szakgimnázium június 19-én 9 órakor tartotta ünnepélyes tanévzáró „Te Deum” szentmiséjét, melyet Kiss-Rigó László püspök celebrált az iskola dísztermében.

A szeged-felsővárosi Szent Miklós Plébánia közössége szeretettel vár mindenkit „A Kolostor Hangjai” zenei hónap eseményeire, melynek következő alkalmá június 23-án, kedden este 7 órakor kezdődik. Az est során Simon Tamás ad orgonakoncertet. Közreműködik Zumbok-Jakobovics Nikoletta csellón.

Az újszegedi Árpád-házi Szent Erzsébet Plébánia nyáresti kulturális programsorozatának következő alkalmá június 25-én, csütörtökön 19 órakor kezdődik a plébánia nagytermében. Az est témája: „Hogyan fordíthatjuk hasznunkra a véletlent?”. Az előadást Nagy-György Judit egyetemi docens tartja.

A CsaládKözPont idén is megrendezi a Szent László Focitornát. A torna június 27-én, szombaton 9.00 órától a késői ebédig tart, helyszíne a Szent Gellért Fórum (Szeged, Dorozsmai út 2-4.). A szervezők a 30 év feletti, nem igazolt férfi játékosokból álló csapatok jelentkezését várják. Nevezni a pasztoralis.hu oldalon lehet. A jelentkezés a nevezési díj befizetésével válik érvényessé. A nevezési díj összege 5.000 forint csapatonként. A tornán 5+1 fős csapatok mérkőznek meg egymással két csoportban. A csoportbeosztás előzetes sorsolás alapján történik. A csapatok a cserejátékosokkal együtt legfeljebb 10 főből állhatnak.

A Domaszék-Zöldfáson megrendezendő XXIII. Egyházmegyei Nyári Táborra még várják a jelentkezőket. A június 29. és július 5. között szervezett program a 13–18 éves fiatalok számára kínál lehetőséget arra, hogy az egyházmegye különböző plébániáiról érkező résztvevők megismerjék egymást, közös programokon vegyenek részt, együtt imádkozzanak, és erősítsék egyházmegyei közösségükhöz való tartozásukat. Az idei év mottója: „Ti vagytok a világ Világossága!” (Mt 5,14) További információ és jelentkezés az ipcseged.hu oldalon olvasható.

Július 1-jén, szerdán 19 órától József Kotowicz lengyel orgonaművész ad hangversenyt a Dómban. A koncert másora és a sorozat további koncertjeinek időpontja a domorgona.hu honlapon tekinthető meg. Minden érdeklődőt szeretettel várnak a szervezők.

A Dómkerti Zenés Esték programsorozat következő előadására július 2-án, csütörtökön 20 órakor kerül sor a Gál Ferenc Egyetem udvarán (Dóm tér 6., bejárat az Apáthy utca felől). A SETREN FESZT 26 nyitókoncertjén a harsonaé lesz a főszerep: a Szeged TRombone ENsemble, valamint Jeffrey Kant és Rommert Groenhof lép közönség elé a szegedi Püspöki Székház udvarában. A műsorban Beethoven, Gabrieli és Fischer művei mellett John Williams Star Wars-zenéi, Astor Piazzolla kompozíciói, valamint a Queen Bohemian Rhapsody című dala is elhangzik. A koncert művészeti vezetője Gyivicsán György. Jegyek válthatók a Filharmónia Magyarország szegedi irodájában (Klauzál tér 7.), a Ticket Express jegyirodáiban, valamint a Jegymester oldalán. A belépőjegy ára 5.900 forint.

A Szegedi Keresztény Roma Szakkollégium és a Szegedi Dóm Látogatóközpont közös szervezésében megvalósuló „Barna hajnalok – Szentandrassy István festőművész vándorkiállítás” című tárlat augusztus 30-ig díjtalanul megtekinthető a Látogatóközpontban. Szentandrassy István a kortárs magyar roma képzőművészet kiemelkedő alakja, Kossuth-díjas festőművész volt. Műveiben a roma kultúra, az emberi sorsok, valamint a spiritualitás és a hit kérdései egyaránt hangsúlyosan jelennek meg.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Karsai Örs,
† Tóth Sándor
Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.